

туга-та, билетитъ за пътъ и т. н. Сключени контрактитъ, boss-a взема работниците подъ свой надзоръ и ги праща по прѣдназначение.

Размѣрътъ на bossatura-та зависи отъ продължителността на работата, отъ размѣра на надниците и отъ условието да ли работниците ще се грижатъ сами или не за подържането си. Въ утвърдителенъ случай възнаграждението е по-високо — варира обикновенно между 1 и 10 долара за всѣкиго отдѣлно. Въ по-вечето случаи bossatura-та се предплаща и то скрито, защото самото това посрѣдничество, безъ надлѣженъ патентъ и учрѣждение съ липсата на каквито сѫ по-вечето bosses, е незаконно. При това, тукъ се търгува и съ желѣзопжтни тъ билети и съ подържането на работниците, ако мѣстото гдѣто работятъ е доволно отстранено отъ жилищния центръ. Обикновенно, доставенитъ отъ boss-a продукти сѫ отъ съвсѣмъ лошо и съмнително качество.

Вънъ отъ това, той дѣржи въ депозитъ за работниците разни стоки: долни и горни дрѣхи, обуща, други потрѣбности и т. н. — всичко дава на цѣни много високи. Така, една пощенска марка отъ 5 cents (25 ст.) костува въ неговия магазинъ 10 cents, а единъ пликъ — 5 cents! Да се напише едно писмо трѣбва да се плати между 10 и 25 cents, и обратно, толкова за да се изтѣгли отъ пощата. Не стига това, но boss-a налага една такса отъ 1 до 3 долара на всѣки работникъ за бараката въ която живѣе, ако и баракитъ, въ много случаи, да се доставятъ безплатно отъ прѣдприемача. При разносчиците за наема се прибавятъ по нѣкога и тия за лѣкарски визити, за лѣкарства, за осигуровки срѣщу нещастни случаи и т. н. (Италианските емигранти плащатъ и седмична такса за Богородични дарове — diritto di Madonna!).

При тия експлоататорски условия, емигранта чрѣзъ небивала пестеливость, се счита за щастливъ ако може да отдѣли на страна половината отъ това което му се